feldske Metode har givet hende de bedste Ideer, har hun siden selv herhjemme med original Skaberævne frembragt en Række Modeller, af hvilke det ene Led er ligesaa vigtigt og logisk fortræffeligt som det andet. I Deres Septemberhæfte for indeværende Aar findes imidlertid en god Redegørelse for denne Metode, saa jeg ikke behøver at udbrede mig derom. Teori og Praxis modsiger imidlertid tit nok hinanden her i Verden, selv hvor Teorien er saa praktisk som Frk. *Hulda Lundins*, saa at det maa tillades mig at sige, at Modellerne, udførte af Børn fra 7—14 Aar i deres simple Rækkefølge: Poser, Støvklude, Vanter, Linned m. m. ved deres pyntelige Præg (intet deraf var vasket) og deres fuldendte Udførelse gjorde Indtryk af at være Mesterstykker, paa samme Tid som de gav Løfte om en Karakterudvikling til praktisk Dygtighed og Orden, men ikke til Pedanteri.

I denne Sal traf man ogsaa en Dame af patricisk Ydre, Frk. *Thorborg Rappe*, den opofrende Forstanderinde for *Idrätthemmet*. Her fremvistes ingen Serie af Arbejder, man havde foretrukket at udstille et enkelt Møbel, særdeles smukt udført i Træsløjd og med broderet Betræk, et Værk af en eller flere af Hjemmets ulykkelige Medlemmer, som nyder Arbejdets velsignelsesrige Indflydelse.

En Slags „Skole", ɔ: en Kunstskole, og det ovenikøbet en meget kunstig, fandtes ogsaa i denne Sal, nemlig de broderende Damers fra forrige Aarhundrede. I deres Silkemalerier var der een Ting at beundre, Farvernes Ægthed og fine Nuancering. Man vilde haft ondt ved at tro, at disse Farver skrev sig fra et svundet Aarhundrede, hvis man ikke strax havde husket paa, at det er *vor* Tid, som udmærker sig ved uægte, let foranderlige Farver, og en forsvunden Tid, som er gaaet i Graven med sin Hemmelighed, Farvestyrken.

Her fandtes de sædvanlige fløjtespillende Hyrder i skrigende Klæder og med mærkeligt formede Ben og Hyrdinder med Stuelam i Silkebaand. Her stod *Lotte* i Empiredragt i en mystisk belyst Lund med foldede Hænder foran en askegraa Askeurne med Paaskriften *Werther*; med fin Følelse har den broderende Dame givet Lottes Halvhandsker samme askegraa Farve som Urnen, — da hun ikke har nænnet at give Lottes Kinder den. — En Embedsmand er af sin Hustru eller Datter bleven lyksaliggjort med et Silkebroderi i Glas og Ramme, forestillende en Del Pengesedler og andre lignende Papirer i sort paa hvidt, ret skikket til at glæde en stakkels Bureaukrats Øjne, naar han hvilede fra sine Embedspligter.

Amalia Fahlstedt.